

[Jensen (Lillering).]

Larver. Var det ikke muligt i de Tilfælde, hvor et Dyr er saa stærkt befængt med Oksebremselarver, at det grænser til Dyrplageri at trække dem ud, at lade Dyret slaa ned i Henhold til Lov Nr. 156 af 14. April 1920, saafremt Dyr lægen vil give Attest? Der kan maaske være Grund til at tage den avlsmæssige Værdi af Dyrene med i Betragtning, men jeg erindrer fra min Drengetid Dyr, der var ganske forfærdeligt tilredt af Oksebremselarver, og jeg gaar ud fra, at det er den Slags Tilfælde, Bestemmelserne i Paragraffen tager Sigte paa.

De i § 8 anførte Bødebestemmelser har jeg intet at indvende imod. Tiden har vist, at vil man Maalet, i dette Tilfælde Oksebremsens Udryddelse, maa man ogsaa benytte de Midler, der fører til Maalet, og det kan man jo ikke sige, at den gældende Lov har gjort, naar man ser hen til de Tal, som Statistikken oplyser. At man lader Bøderne gaa i Kommunekassen, kan maaske medføre, at Tilsynet med Udførelsen af Bekæmpelsen bliver mere effektivt.

Jeg vil gerne ved den Lejlighed, som Lovforslagets Behandling giver, henlede Ministerens Opmærksomhed paa to andre Forhold, hvor Bekæmpelse ogsaa maa siges at være paakrævet og formaalstjenlig. Det gælder for det første vore Pigtraadsindhegninger. Jeg har ikke undersøgt, i hvor høj Grad pigtraadsforrevne Huder influerer paa Økonomien, men man ser det jo i Praksis, og det blev ogsaa vist paa Jubilæumsudstillingen paa Bellahøj, hvordan en saadan Hud ser ud, hvor ødelagt den er. Kunde man ikke paa Pigtraadens Bekostning give Støtte til andre Indhegningsmetoder, saa man kunde faa Pigtraaden bandlyst fra de danske Marker og Enge?

Det andet, jeg gerne vilde nævne i denne Forbindelse, er dette, om man ikke ad Lovgivningens Vej kunde fremme en mere effektiv Bekæmpelse af Muldvarpene. Der har været gjort flere lokale Forsøg paa Udryddelse af disse Skadedyr, men naar ikke alle Landmænd er med, skabes der paa disses Marker et Fristed, hvorfra de paa ny breder sig til de rensede Omraader. Her trænges der ogsaa til, at Lovgivningsmagten griber ind og skaber ensartede Regler over hele Landet for Bekæmpelsen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Damsgaard: Oksebremsen og navnlig dens Yngel, den saakaldte Oksebremselarve,

er et af Landbrugets slemme Skadedyr, og dens Tilstedeværelse har aarlig kostet Landbruget et Beløb, der maa nævnes i Millioner af Kroner. Insekterne lægger deres Æg paa Kreaturerne, og Irritationen herved prøver Dyrene at løbe fra, de bisser, som man siger. Foruden at dette medfører Ubehageligheder for Kreaturpasseren, gaar det ogsaa ud over Ydelsen, enten der saa er Tale om Mælkeydelsen eller Tilvæksten. Men langt det værste er de mange hullede Huder, der taler et tydeligt Sprog om Larvernes Virksomhed; det er navnlig i Ryghuden, at Hullerne findes, og saadanne Huder er næsten værdiløse. Veterinærdirektøren har oplyst, at hvert Aar angribes ca. 200 000 Kreaturer af Oksebremsen, saa Skaden kan antage meget store Dimensioner.

Fra gammel Tid har Landmændene prøvet paa at komme Oksebremsen til Livs ved at klemme Vaarbylderne ud, men det var mere tilfældigt, tit en billig Underholdning for Drengene og unge Mennesker. Det hjalp kun alt for lidt, og fra 1924 har man ad Lovgivningsvejen hjulpet til ved Udryddelsen, idet det blev paabudt, at Kommunerne skulde se efter, at Udryddelsen fandt Sted. For Øernes Vedkommende blev Udryddelsen efterhaanden meget effektiv, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne til nærværende Lovforslag; men selv om der ogsaa kan opvises betydelige Resultater for Jyllands Vedkommende, fremgaar det dog af Bemærkningerne, at der er langt igen, og det er, som allerede nævnt, særlig i Vest- og Sønderjylland, det er galt; her har man de mange Ungkreaturer i Løsdrift, og netop paa Grund af Løsdriften kniber det med at faa Oksebremselarven helt udryddet. Det er man i øvrigt ogsaa klar over derovre, men forhaabentlig vil det Lovforslag, vi her behandler, bidrage til Sagens endelige Løsning.

Udvidelsen af Eftersynet til to Gange i Modsætning til een Gang efter den hidtil gældende Lov kan sikkert faa sin Betydning, men hvis ikke Udryddelsen kan finde Sted inden Udbinding, bliver det meget vanskeligt, for Larvernes Modning kan jo strække sig lige fra først i Marts og til hen paa Sommeren. Selvfølgelig kan de løsgaaende Kreaturer drives sammen og eftersynes, og jeg tror ogsaa, det er nødvendigt med en saadan Efterkontrol hen i Maj Maaned, ellers bliver det vanskeligt at blive færdig med Udryddelsen. Denne Kontrol af de sammen-drevne løsgaaende Kreaturer er meget besværlig og bekostelig, ligesom Eftersynet jo er en kontrollerende Virksomhed, en Slags Politivirksomhed, og derfor bør det offent-